

INTEGRALE VEILIGHEID 2001

Leo Hooijmans

Van 23 tot en met 25 oktober 2001 vond de beurs 'Integrale Veiligheid 2001' in de Jaarbeurs te Utrecht plaats. Ik mengde me op 25 oktober in een reuzenrij van mensen richting de entree. Gelukkig sloeg 90% van de rij vrouwen met breittassen en kinderen af naar een hal waar een creatieve beurs plaatsvond.

De opvolger van 'Security 99' wilde ik wel eens met een bezoek vereren. De voorgaande beurzen had ik nog niet eerder bezocht. Velen anderen hadden dat ook niet gedaan. Daarom heeft men een andere naam en insteek bedacht om toch nog weer voldoende mensen naar de beurs te trekken. Hieronder volgt een verslag

Na 11 september 2001 heeft veiligheid een onzekere betekenis gekregen. Aan de bezoekers was dat ook te merken. In de eerste twee dagen van de beurs gaven de enquêteurs aan dat 36% van de bezoekers de vorige beurs bezocht hadden en 64% gaf aan hier voor het eerst te zijn. Na een paar gesprekken in de wandelgangen bleken er een aantal bestuurders van instellingen en bedrijven hun stafmedewerkers op pad gezonden te hebben. De opdracht was om onmiddellijk eens 'iets aan veiligheid' te doen. Derhalve liepen er een aantal mensen verdwaasd rond met een gezicht van 'wat mot ik hier?!'. In verband met m'n kennis over de kantoorindeling en -uitrusting weet ik wel van de rand, maar zeker niet de gehele hoed. Die interesse heb ik niet en ik laat dat gaarne over aan experts. Op het 'Factsheet 2' van de eerste twee dagen van

de beurs bleek dan ook dat de sector 'zakelijke dienstverlening' en de groep 'adviseurs' in overtal de beurs bezochten. De ontelbare bekende gezichten vanuit de facilitaire hoek die ik toch wel verwachtte bleven uit beeld. De vraag is of dat dom is van deze groep danwel slim? Veiligheid is een specialiteit, dat wel. Maar het is wel handig om voldoende te weten om met de specialisten te kunnen communiceren en ze (op tijd) te doorgronden.

Fred Mertens van DCMR liep ik wel tegen het lijf. Gek dat zo'n ontmoeting met één bekende tussen al die onbekenden even een vrolijke noot brengt. Fred bekende direct met een 30% van de bezoekers de volgende editie niet meer te bezoeken. Een 40% doet dat wel en de overige weten het nog niet.

Dàg kosten

Als men het bezoekersaantal van de eerste twee dagen doortelt komt de beurs ongeveer op 7500 bezoekers. Dit aantal is zeker overtrokken door de gebeurtenissen in de Verenigde Staten, Volendam en Enschedé. Als de aanslagen in de VS twee maanden later hadden plaatsgevonden had deze beurs waarschijnlijk pech gehad. Hoe waanzinnig dit ook klinkt.

De vraag is of deze vorm van informatie nog wel past en betaalbaar is in deze tijd. Enerzijds moeten de 140 standhouders hun geluk halen uit 40% van de bezoekers waarvan 75% bestaande relaties zijn. Dat betekent dat ze met 140 moeten knokken om ongeveer 750 bezoekers, waarvan er misschien 100 iets kopen naar aanleiding van de beurs. Uit mijn vorige functies weet ik wat beurs houden kost. Direct en vooral indirect.

Anderzijds waren er 7500 bezoekers die gemiddeld 2,5 uur op de beurs doorbrachten. Reken daar gemiddeld 2,5 uur reistijd (heen, parkeren en terug) bij. Voor velen zal het een volledige werkdag zijn die aan deze beurs is besteed. 7500 maal de dagkosten van een (staf)medewerker!

Er moet dan wel wat te verwachten zijn.

Gezellig?

Bij de eerste stand begon het goed. Hier werd met name een simpele deurkrukvergrendeling getoond met ingebouwd alarm. Deze moet het bekende sleutelkastje vervangen. Hierdoor voldoet u uitstekend aan artikel 3.7 van het Arbobesluit 1997 waardoor nooduitgangen simpel van binnen naar buiten zijn te openen. Het product werd goed uitgelegd in het engels. Gelukkig was er voor niet engelstaligen ook nederlandse standbemanning aan boord. Ik heb zelf als bedrijfsnaam GFS genoteerd, maar in de beursinformatie zou op deze stand PMG moeten zitten. Gelukkig zenden ze nog een CD met informatie na. Misschien staat daar een bedrijfsadres op.

Bij het vakblad 'Beveiliging' was de ontvangst koel nadat ik opmerkte te zijn uitgenodigd. Alle lezers waren uitgenodigd voor een kopje koffie en een gezellig praatje met een van de medewerkers. Echt gezellig was het niet. De medewerkers deelden gratis bladen uit aan potentiële abonnees. Daarom hadden ze voor bestaande abonnees weinig tijd. Vincent Vreeken (hoofdredacteur) was zeker niet gezellig. Na een compliment aan het blad in verband met de samenvattingen bij ieder stukje in het blad viel hij werkelijk uit. De samenvattingen waren op verzoek van de abonnees. Hij vindt het maar niets. Het voorkomt in veel gevallen dat de lezer het gehele stuk leest. Je zal toch maar rekening moeten houden met je doelgroep en betalende eindgebruiker!

Om in de sfeer te blijven dacht ik even aan te gaan bij de stand 'Exciting business' (Een uitgave van de Jaarbeurs Exhibitions & Media). Op de stand kon ik niet terecht want de gehele standbemanning (sorry dames) stond in het gangpad met glitters en zéér korte rokjes te dansen. Ik moest me door een dikke rij met mannen wurmen om verder te gaan. Deze mannen stonden zich een groot gedeelte van hun beursbezoek te vergapen. De bezoekers kwamen duidelijk niet uit Amsterdam-centrum en hebben ook geen kantoor dicht bij het strand, zoals ik.

Dan maar naar Security Management (Kluwer). Ondanks de drukte had Oscar Rouwendal daar even tijd voor me. Oscar bevestigde dat op de andere dagen het Facilitair Management het inderdaad sterk liet afweten.

Gezondheid?

Op enkele stands werd ik goed ontvangen, zoals bijvoorbeeld bij Delta met roestvrije afzettingen en kunstwerken. In hoge mate bij Jade (Jan Dekker). Hier was het druk ivm toegangscontrole systemen. Ik kreeg een uitgebreide informatie over biometrische lezers. Onder andere de vingerafdruklezer (zie foto).

Bij Saval was het druk, maar ik kon daar toch belangrijke informatie in verband met halonblussers oppikken. In 2003 gaat er een streep door halon. Na 31-12-2002 mag men niet meer hervullen. Voor 31-12-2003 moeten alle halonblussers zijn verwijderd. Alternatieven zijn Argonite, watermist, bioclass blussers en detectiesystemen.

Op vele stands was het minder dan niks. Bij de NIBHV (Nederlands Instituut Bedrijfs-hulpverlening) wilde ik even binnenlopen. De stand leek in brand te staan, want de standbemanning dampen er driftig op los. Als de gezondheid van anderen je niet interesseert moet je niet pretenderen voor BHVer door te gaan. Zo was het ook op de stand van het Nationaal Centrum voor Preventie. Hier stond iemand een zware pijp te roken tussen de marktkramen met fruit. Een combinatie die helemaal niet te begrijpen is. Waarom stonden er op 50-60 m2 alleen marktkramen met fruit?. De mooie dames die de stand bemanden konden alleen de beurskaart inscannen en fruit uitdelen. De stand was verder hoofdzakelijk bedoelt om op te vallen. Het gezonde fruit zou een associatie hebben met preventie voor de gezondheid. De pijproker moest waarschijnlijk de associatie oproepen met de regeling Brandmeld-installaties. Bij mij werkte dat niet!

Bij een paar stands was totaal geen standbemanning en bij één stand zat de gehele groep gezellig om de tafel met elkaar te kletsen terwijl de bezoekers hun geen enkele zorg was. Bij sommige stands stond de bemanning er gespannen bij. Kijk jij niet naar mij, dan kijk ik niet naar jou en hoef ik niet te helpen. Angst... of oververmoeid na twee-en-halve dag? Dan was er nog Café Bar Holland. Hier werden koffie-automaten aan de man gebracht. De connectie met veiligheid? 'Als je genoeg koffie drinkt val je tijdens je werk niet in slaap!'

Vaarwel

Ik heb de beurs Integrale Veiligheid gezien. Wat mij betreft 'vaarwel'. Als er zo weinig respect is voor de bezoeker verdien je het niet om bezocht te worden. De naam werd geen eer aangedaan Een groot deel van de aanbieders hadden alleen met beveiliging te maken. De veiligheid van mensen kwam te weinig aan bod. Gelukkig was de uitgang duidelijk zichtbaar. Da's bij de entree.

Leo Hooijmans van Galileo & Partners is kenniswerker, docent en freelance auteur op het gebied van de kantoorindeling & -uitrusting.

(Een verslag vind u digitaal op www.npartners.nl/publicaties.)